



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Svmmvla Caietani**

**Cajetan, Thomas**

**Antverpiae, 1575**

Excommunicatio minor quæ inducat incommoda.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41716**

286 Excommu. minor.

gio excusari, nam à communione illius, licet denunciatus non fuerit: volumus abstineri iuxta canonicas sanctiones.

*Excommunicatio minor quæ inducat incommoda.*

**P**eccat igitur mortaliter peccato sacrilegii excommunicatus minore excommunicatione si se ingredit passiuè participationi cuiuscunq; sacramenti: quia exclusus ab Ecclesia, indignus accedit: sicut excommunicatus maiore ingerens se diuinis. Participantem autem cum excommunicato minore, nullam ex participatione incurrit censuram, quia excommunicatio minor transit in tertiam personam. Et reseruatur absolutionis ab excommunicatione minore sacerdoti proprio, hoc est sacerdoti qui potest absoluere à peccato mortali: non quia excommunicatio minor habet anexum peccatum mortale: sed quia est vinculum Ecclesiasticum, ac per hoc soluendum à ministro iurisdictionis Ecclesiasticae: quam non habet quilibet sacerdos qui potest absoluere solum à venialibus ea ratione quia poenitens se illi subimit in materia non necessaria in sacramento poenitentiae: qualis materia est peccatum veniale, quod homo non tenetur confiteri. Ex hoc enim quod poenitens sola peccata venialia confitenda habet, obtinet ut possit se confitendo subiicere cui maluerit sacerdoti: quia nulli tenetur de illis confiteri. Sed ex hoc non est priuilegiatus ut possit à quo sacerdote voluerit absoluiri à vinculo Ecclesiasticae censuræ: quia totum oppositum concurrit hic, quoniam tenetur de hac censura querere absolutionem & obtinere eam ante absolutionem à quibuscunque peccatis, & cuiusque sacramenti susceptiōnem: & propterea recurrere ad ministrum Ecclesiae habentem alijs potestatem iurisdictionis. Et possit diaconus,

diaconus, imò simplex clericus habens iurisdictionem absoluere à minore excommunicatione multò magis quam potest absoluere à maiore: quoniam vtriusque absolutio non spectat ad potestatem ordinis, sed iurisdictionis.

*Peccatum falsi multipliciter committi potest.*

Falsarius tam monetæ, meniturarum & ponderum, quām scripturarum seu literarum aut sigillorum, peccat proculdubio mortaliter: quia interuenit ibi factum perniciosum ex suo genere. Posset tamē propter imperfectionem actus veniale tantum interuenire peccatum, vel ratione minimi nocimenti, vel quum ioci gratia alieno nomine qui fingit literas. Contingit quoque sine omni forti peccato fingere alieno nomine literas officiosè, dum vriliter agitur alterius negotium, nec dubitatur quod gratum erit illi cuius nomine scribitur. Et in huiusmodi priuatis literis alieno nomine factis, ratihabito à falsitate excusat.

*Infamiam propriæ personæ negligentem  
non impediens, peccat in seipsum,  
et dicitur crudelis.*

Famam propriam falso eruptam negligere tunc est peccatum, quum alis hoc nocet seu nocere timetur: nam fama propter alios nobis necessaria est. Et in tali casu dicit Aug. Qui confidens conscientiæ, negligit famam, crudelis est: quia aliorum animas occidit, vel blasphemantium viam Dei audita bonorum infamia, vel imitantium malum quod factum putat, excusando se super reputatos bonos. Verum iuxta occurris necessitatis casus & facultatem prouidendi, iudicandum est in singularibus de peccato hoc.

287